

“Espiritualitat i sida”

TROBADA MENSUAL DE PREGÀRIA (núm. 94)

10 de juny del 2004
de 19.15 a 19.45 hores

Akatistos

Per voler perdonar-nos el pecat original,
el que paga les deutes de tots, del seus
pròfugs busca l'asil,
lliurement del cel exiliat.

Més esquinçant-se el quirògraf antic, escolta un cant:

!Al·leluia!

Ha volgut tancar-se en el seu sí
el que tot conté en la seva ma,
el que Santa i Gloriosa t'ha fet,
el que ensenya a cantar-te:

Salve, o tenda del Verb diví;

Salve remei eficaç de la meua carn

Salve, Immortal Salvació de la meua ànima.

!Salve, Verge i Esposa!

Digne de tot sigui lloada.

Mare Santa del Verb,

el més Sant entre tots els Sants.

La nostra Ofrena rep en el Cant;

salva el món de tot perill;

Al·leluia!

(*himne grec a la Verge del dia 21*)

Sant Evangeli

Perquè us asseguro que, si la vostra conducta no és millor que la dels escribes i els fariseus, no entrareu al Regne del cel. Sabeu que es va dir als antics: No matis; i el qui mati serà sotmès al tribunal. Doncs jo us dic que qualsevol que s'enfadi contra el seu germà serà sotmès al tribunal; i aquell qui digui al seu germà: “beneit”, serà sotmès al sanedrí, i si li diu “estúpid”, serà condemnat a la Gehenna del foc.

Si, doncs, presentes la teua ofrena a l'altar, i allí et recordes que el teu germà té alguna cosa contra tu, deixa l'ofrena davant l'altar i vés primer a fe les paus amb el teu germà, i després torna i presenta la teua ofrena. Afanya't a avenir-te amb el qui et reclama un deute, mentre encara viatges amb ell, no sigui que et posi a les mans del jutge, i el jutge a les mans de l'agutzil, i et tanquin a la presó. De debò t'ho dic: no en sortiràs que no hakis pagat fins a l'últim cèntim. (*Mateu 5, 20.22-26*)

Comentari de l'Evangeli

El Crist ens exhorta a portar una conducta diferent de la que tenen els que busquen el seu interès i el del món. Crist vol que servim a l'interès comú de tota la comunitat de

cristians. Aquesta és la voluntat de Déu. No matar ho podem entendre i desitjar, però no enfadar-nos amb el germà és difícil. I ens parla que serem comdemnats. Això vol dir que hem de considerar tot home com a germà. Aquest és el deute que tenim amb el Senyor respecte a la nostra responsabilitat de cristians. Reclamem a Déu que accepti les nostres ofrenes, però Déu no vol les ofrenes dels nostres pecats, sinó la de les nostres accions vers els demés. I aquest deute no el deixarem fins pagar l'últim cèntim. Quan actuem amb els malalts, amb els necessitats i practiquem la caritat cristiana; llavors paguem els deutes dels nostres pecats. Cal adonar-nos que sense els demés no podem agradar a Déu.

Pregària

Al·leluia

Lloeu al Senyor al seu santuari,
lloeu-lo al baluard del firmament,
lloeu-lo per les seves gestes,
lloeu per la seva grandesa!
lloeu-lo amb els tocs de corn
lloeu-lo amb l'arpa i la lira,
lloeu-lo amb els timbals i amb la dansa,
lloeu-lo amb els címbals sonors,
lloeu-lo amb els címbals triomfants!

Que tot el que respira lloï al Senyor!
(*Salm 150*)

Flames d'amor

L'ofertament d'un llantió és...

- Signe per expressar el desig dels nostres cors.
- Símbol del ple coneixement en Crist llum del món.
- Manifestació humil dels nostres sentiments vers aquells que ja no hi són però que els tenim presents.
- Signe de la nostra pregària vers Déu.

Podeu, si us plau, posar un llantió damunt l'altar tot recordant aquells que estimem i que ja no són entre nosaltres perquè han assolit la plenitud promesa. Preguem també pels familiars i amics afectats i per totes les nostres intencions.

Parenostre

Basílica de Santa Maria del Pi
Barcelona, 10 de juny de 2004
Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós